

ЕПИСКОП МИЛУТИН ПОСЕТИО ХРАМ СВЕТОГ ДИМИТРИЈА И ЕТНО ГАЗДИНСТВО „КУМОВА ВОДЕНИЦА“ У МАРКОВОЈ ЦРКВИ

Да звуци воденичних чекетала никад не утихну...

Амбијентално је дочарала крај 18. столећа у „Вуку Караџићу“, најбољој српској серији свих времена. Крај ње су „Приче из Непричаве“ онима који су одрастали осамдесетих година прошлог века причали великани регионалног глумишта Зоран Радмиловић и Милена Дравић. Дубље у прошлости, прва на речном току Топлице од њеног ушћа у Колубару, чувена „Јеремића воденица“ била је извориште пшеничног и кукурузног, у народу званог „пројиног“, брашна генерацијама у лепим колубарским селима. Саграђена је почетком 18. века. У освит деветнаестог, од Турака је откупљује угледни трговац „књазове Србије“ Стеван Јеремић из оближњег Ратковца. По њему је и носила дуго назив да би касније била продата. Деведесетих година 20. века, небригом

Људи воденична витла стају, а рустична брвнара зубом времена изгрижена. Тренуци топлине крај огњишта тек у магловитом сећању времешних мештана...

Године 2009. за воденицу наступају бољи дани. Откупљују је кумови Славко Јовановић и Милан Павловић, освештавају и, природно, она добија ново име „Кумова воденица“. Будући рођени и одрасли у Марковој Цркви, овај кутак за њих имао је и има посебну вредност. Јер, драгоценост успомена само широка срца вредновати умеју. Данас, братски сложно, на три камена у њој међу брашно, а обресе старих времена дочаравају и приручни алати, дрвена сита, стара вага и огњиште са кубетом за дим, баш на каквом су наши стари сушили месо. Аутентичност собе воденичара пружају ћилими, дрвени трношци, креденци и сламарица за предах кад умор дође... Ту су и прелепи сувенири, дрвено посуђе, есцајг и оклагија. Да домаћице „практичне успомене“ понесу. И неизоставна „Кумова препеченица“. Кажу, најбоља да се у здравље подигне чаша... Бурно време модерних технологија и неумитне потрошње многе намернике у Маркову Цркву доводи. Добро су дошли сви, са осмехом кажу кумови Јовановић и Павловић. Жеља да се на тренутак и сам врати у безбрижне дане детињства, али и да благослов врлим домаћинима дарује, довела је у „Кумову воденицу“ и Владика Милутина. Обишавши сеоски Храм Светог Димитрија, духовни отац верног народа Епархије ваљевске, дошао је да честита и благослови ове трудољубиве људе, који својим примером свима нама казују како се чува и умножава оно што у свим временима вреди. А то су пре свега братска љубав и слога, које све Богу угодно створити знају. И воденица, од које се и са којом живи. Радост воденичара неизмерна... Доћи ће Владика Милутин поново, као и сви који су

бар једном ослушали звук точка на дивној Топлици који и телу и души храну даје.

pravoslavie.ru